

Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
Posudek bakalářské práce

Autor práce: **Andrea Susková**
 Studijní obor: **ČJu-AJu-SZu**
 Název práce: **Podještědská mluva ve třech generacích**
 Pracoviště: **Katedra slovanských jazyků a literatur**
 Akademický rok: **2016/2017**

Vedoucí práce: **PhDr. Štěpán Balík, Ph.D.**

HODNOCENÉ ASPEKTY PRÁCE		A	B	C	N	NN
1	Samostatnost zpracování, porozumění problematice, originalita práce		X			
2	Formulace cílů práce a jejich splnění	X				
3	Koncepce a struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)	X				
4	Práce s literaturou/ s prameny (stav bádání, využití databází, práce s cizojazyčnou literaturou, interpretace a kritická reflexe textů, výběr a úplnost pramenné databáze, její kritika a interpretace)	X				
5	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace	X				
6	Formulace závěrů, příp. výsledky výzkumu		X			
7	Formální stránka práce (grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň)	X				
8	Formální stránka práce (citační praxe a bibliografické odkazy)	X				

A = Výborně	B = Velmi dobře	C = Dobře	N = Nelze hodnotit	NN = Nevyhověl/a
-------------	-----------------	-----------	--------------------	------------------

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Na bakalářské práci Andrey Suskové je patrné osobní zaujetí tématem a také čas, který shromáždění a analýze dialektologického materiálu věnovala, tj. více jak dva roky. Její úkol nebyl nijak jednoduchý, vybrala si totiž území tzv. podještědského úseku (konkrétně v obci Proseč pod Ještědem), v němž se projevují jak prvky obecné češtiny, tak i rysy typické pro podskupinu severovýchodočeskou (*máme králici*) a středočeskou (*chleba máslem*), a dokonce i periferní archaické prvky (o-kmenová deklinace: *do Duba* – s. 55).

Musím ocenit, že v průběhu práce nad textem projevila Susková smysl pro detail, dokázala zapracovat věcné i formální připomínky a její vyjadřovací styl se od nejistých počátků postupně zlepšoval. Výsledkem je výborná stostránková jazyková sonda. Ke cti autorky slouží rovněž fakt, že se důkladně obeznámila jak s odbornou i populární literaturou dialektologickou, ale také se zdroji historickými a folklórními. Na rozdíl od běžně pojaté koncepce bakalářské práce, vytvořila v případě střední generace zvláštní skupinu respondentů, kteří jsou s daným územím spjati volněji (*Speciální střední generace* – s. 66 a dále), a pokusila se na jejich mluvě dokumentovat tzv. stírání nářečí. Perličkou bakalářské práce je opakované zaznamenání specifického nářečního syntaktického jevu – germanismu známého pouze z okrajových částí českých nářečí (*vona je osumdesát šest* – s. 88) či lidového jazykového termínu *příslipka* ve významu „přezdívká“ a také „jméno po chalupě“ – s. 93).

Práce je napsána přehledným a výstižným výkladovým stylem, Susková často odkazuje na předchozí odborná zjištění a možných výtek je i vzhledem k pečlivosti autorky minimum. Přesto lze v textu někdy zaznamenat stylistické nedostatky (*Existuje samozřejmě mnohem více podještědských rysů*

[...], avšak se nám je už nepodařilo zachytit. – s. 99), výjimečně i pravopisné nesrovnalosti a překlepy (např. *středně-generační skupinu* – s. 66, *praslovanské matatonie* – s. 98). Je možné také upozornit na problematické body metodologického či věcného rázu. Chápu sice autorčinu snahu udržet členění na jednotlivé generace a vyzdvihnout rozdíly mezi nimi i v lexikografické části práce, nicméně takový postup vyúsťuje k opakování či variování téhož (např. u hesla *mangul*). Případnější by bylo vyhnout se redundanci, slovníček sjednotit a mezigenerační odlišnosti vystihnout v Závěru. Udržení některých dialektálních jevů Susková dokumentuje na propriálních materiálu (*Sjetlí, Rašouku, Pušloch*). Mohla by autorka vysvětlit rozdíl v hodnocení toponomastické a apelativní slovní zásoby s ohledem na živost dialektálních rysů, resp. přiblížit kontext místního užití těchto jevů? Susková ve své práci dokládá použití pejorativních přípon *-iště* (*koziště, kraviště* – obé s. 95; v Závěru zmíněné *psiště* ve slovníčku ale chybí). Jak by taková slova odborně pojmenovala? Nejedná se o opak tzv. deminutiv? V některých případech by bylo vhodné závěrečnou syntézu ještě doplnit. Severovýchodočeská haploglogie *d'áli* místo *udělali*, která se vyskytuje v generaci střední a nejstarší (ss. 62, 72, 82), nebyla v konečném hodnocení zmíněna. Jak si Susková vysvětluje, že ji nezaznamenala u generace nejmladší?

Susková svou prací významným způsobem přispěla k poznání okrajového nářečního teritoria a po jistých úpravách (viz např. výtky vedoucího a oponenta BP) by bylo možné uvažovat o vydání její dialektologické sondy jako drobné populárně naučné knížky, která by nepochybně byla příspěvkem k budování lokální identity. Bakalářskou práci Andrey Suskové rád doporučuji k obhajobě a doufám, že bude ve svých jazykovědných aktivitách dále pokračovat.

Navrhovaná klasifikace: **výborně**

V Českých Budějovicích 1. 6. 2017

.....
podpis vedoucího bakalářské práce